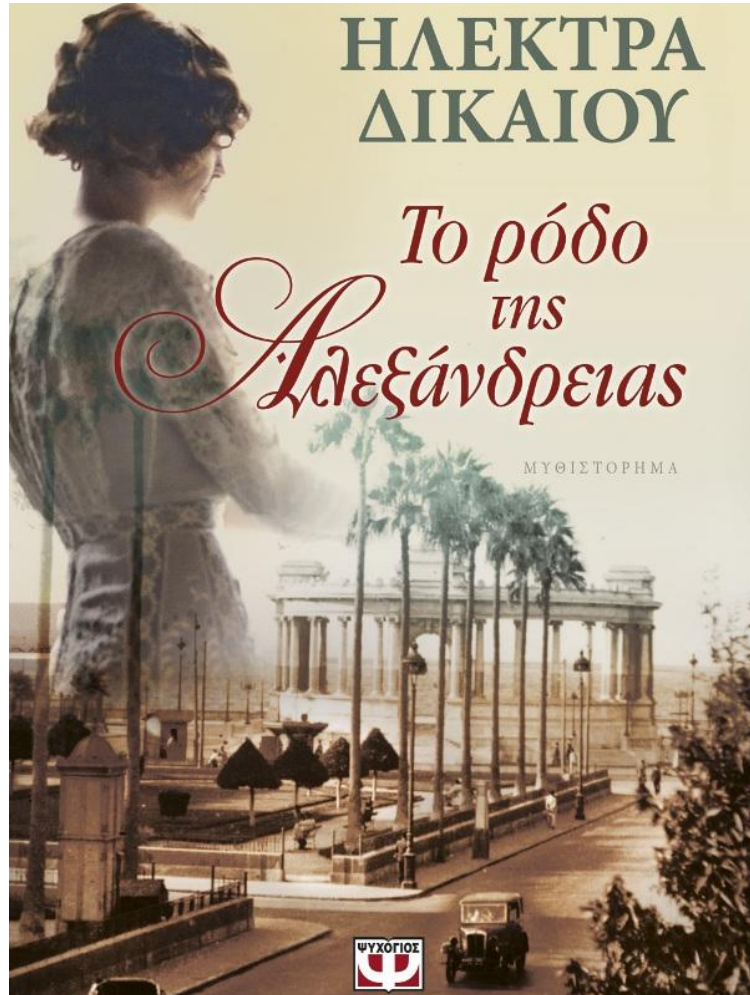

Book Review: Το ρόδο της Αλεξάνδρειας - Ηλέκτρα Δικαίου

Συντάχθηκε στις 13 Ιούλιος 2016.

Στην μακρινή Αίγυπτο μας μεταφέρει το καινούριο βιβλίο της Ηλέκτρας Δικαίου «Το Ρόδο της Αλεξάνδρειας» το οποίο καταφέρνει να μας γνωστοποιήσει τις επιπτώσεις του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όχι από την σκοπιά των Ευρωπαίων όπως έχουμε συνηθίσει, αλλά από αυτή των Αιγυπτίων.

Έχουμε λοιπόν την Δανάη, η οποία ηλικιωμένη πια αφηγείται στην εγγονή της, την οποία έχει να δει γύρω στα δεκαπέντε περίπου χρόνια, την ιστορία της ζωής της ώστε να καταγραφούν οι αναμνήσεις της μιας και έχει αρχίσει να χάνει τη μνήμη της σιγά σιγά λόγω περασμένης ηλικίας.

Έμμεσος σκοπός να καταλάβει η Λία (η εγγονή) για ποιο λόγο η μητέρα της και η γιαγιά της έχουν αποξενωθεί τόσο πολύ. Η Δανάη παρ' ότι μεγαλωμένη στην Αθήνα μετά από πολλές ατυχίες στη ζωή της κατέληξε μόνη και χωρίς καθόλου

χρήματα στην Αλεξάνδρεια όπου κατάφερε να ανοίξει ένα ζαχαροπλαστείο το οποίο και γνώρισε τεράστια επιτυχία. Και μετά ερωτεύεται παράφορα τον Φρέντι, ο οποίος όμως είναι στρατιώτης στον πόλεμο και εκεί που αποφάσισαν να παντρευτούν, ξαφνικά ο Φρέντι χάνει τη ζωή του και η τρέλα κυριεύει την Δανάη. Και μετά όλα τα άλλα εξαφανίστηκαν...

Όπως σας έχω πει παλιότερα δεν είμαι και πολύ ρομαντική και αυτός είναι ο λόγος που η πρωταγωνίστρια δε με κέρδισε, διότι την βλέπουμε μέσα στο μυθιστόρημα να χάνει τα λογικά της και να οδηγείται σε αποτρόπαιες πράξεις επειδή έχασε τον έρωτα της ζωής της. Αυτές οι πράξεις φαίνεται να αποξένωσαν οριστικά μάνα και κόρη. Η ερωτική αγάπη στο μυθιστόρημα υπερνικάει την μητρική και αυτό ήταν που με ξένισε.

Πέρα από αυτό όμως, μπορώ να πω ότι το βιβλίο μου κράτησε αρκετά καλή συντροφιά. Παράλληλα με την ζωή της πρωταγωνίστριας μαθαίνουμε για τη ζωή στην Αλεξάνδρεια εκείνα τα χρόνια (τα χρόνια του Β Παγκοσμίου Πολέμου κυρίως), μια αποικιοκρατία της Αγγλίας όπου ζούσαν αρμόνικα άνθρωποι από εντελώς τρεις διαφορετικούς πολιτισμούς, Έλληνες, Άγγλοι και Άραβες.

Χάρηκα πολύ αυτό το βιβλίο γιατί κατάφερε να με μεταφέρει αβίαστα σε εκείνη την εποχή και σε εκείνα τα μέρη, μέρη τα οποία εμένα προσωπικά δεν μου είχε γνωρίσει άλλο λογοτεχνικό βιβλίο.

Τώρα, να σας πω και την αλήθεια μου, το μόνο που με απογοήτευσε στο βιβλίο ήταν το οπισθόφυλλό του το οποίο με προετοίμασε για μια ίσως πιο μυστήρια ιστορία. Μία απλή ιστορία που όμως απογειώνουν οι λυρικές περιγραφές των τοπίων και όλων των διαφορετικών πολιτισμών.

Τέλος, ένα επιπλέον θετικό στοιχείο είναι η προσθήκη κάποιων ποιημάτων του Κ. Καβάφη και των συνταγών της μητέρας του Χαρίκλειας.

Ελένη Κόζη